

Jeg skal i Spidsen for de Betragtninger, jeg vil gøre gældende, i den Anledning stille følgende: Naar det i over 50 Aar har været en fastslaaet Regel, at hverken Valgret eller Valgbarhed paa disse Øer er knyttet til Indfødsret, men at 5 Aars Ophold er nok, skal man være ganske overordentlig varsom med paa en Gang og pludselig at forlade dette Grundlag og opstille et andet, hvorved man gør Indfødsret til Betingelse for Valgret og Valgbarhed. Ærede Medlemmer ville vide, at jeg for mit Vedkommende stiller mig ikke fjendtligt til Tendensen i eller Formaalet og Hensigten med denne Bestræbelse. Jeg er nede i Folketinget gaaet med til at gøre Indfødsret til Betingelse for Valgbarhed, ganske vist med en Overgangstid for deres Vedkommende, som i Øjeblikket ere valgbare. Naar det ved Siden deraf er bestemt, at hele Spørgsmaalet om Valgretten skal revideres i Løbet af 10 Aar, synes jeg, det vilde være fornuftigt og klogt, om man begrænsede sig til det, som allerede er opnaaet, og ikke gik videre. Det kan jo ikke være andet, end at Befolkningen derovre maa være mere broget end herhjemme. Paa St. Croix er Forholdet det, at naar der bliver Spørgsmaal om Fremskridt, hvad enten de nu vedrøre Vejvæsenet, Vandvæsenet, Børneplejen eller alle de andre Ting, som ere i saa høj Grad forsømte derovre, lade disse Fremskridt sig ikke gennemføre, uden gennem et Samarbejde mellem de saakaldte fremmede Elementer og den indfødte Befolkning. Ved de fremmede Elementer tænker man jo ikke paa Folk, som ere komne rejsende i Gaar eller i Forgaars, det er meget ofte Folk, som have været der i mange Aar, som have store Virksomheder og Bedrifter derovre, og hvis økonomiske Interesser i høj Grad ere knyttede til Øerne; de have blot ikke erhvervet sig Indfødsret. Man kan vistnok sige, at Halvdelen af det Arbejde og den Kapital, der skal til for at realisere de for Tiden ønskelige Fremskridt paa St. Croix, maa komme fra disse Folk, hvis Fremskridtene overhovedet skulle være mulige. Derfor tror jeg, at man skal være lidt varsom med, paa en Maade, at skubbe dem, som hidtil have haft Adgang til at erhverve Valgret ved 5 Aars Ophold, over i anden Klasse. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) talte om, at der var nogle, der mente, at det gjaldt om at slaa Dørene op paa vid Gab. Det er jo slet ikke det, der er Tale om. Hvad der er Tale om, er, at

skabe de bedste Betingelser for et godt Samarbejde og en rolig Udvikling paa Øerne, men hvis de Folk, der i dette Øjeblik i økonomisk Henseende spille en stor Rolle derovre, faa det Indtryk, at der er en meget ivrig Bestræbelse for, som jeg siger, at skubbe dem over i anden Klasse, tror jeg, at Delingen vil blive skarpere, medens Arbejdet dog netop skulde lægges an paa at samle de forskellige Elementer. Jeg tør sige, at dette Arbejde er i god Gang under den nuværende Guvernør. Som allerede nævnt skal jo Spørgsmaalet om Valgretten tages op til Revision om 10 Aar, og jeg synes, at det ikke vilde være uoverensstemmende med sund konservativ Tankegang, om man sagde: Vi bevæge os i den rigtige Retning, men vi gøre det saaledes, at vi foreløbig kun kræve Indfødsret til Valgbarhed. Saa kunne vi se, hvorledes det virker, og derefter tage Stilling til Spørgsmaalet om Indfødsret som Betingelse for Valgret, naar de 10 Aar ere forløbne. Det blev sagt af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds, at Ændringsforslaget var meget moderat affattet, idet enhver, der nu har Ophold paa Øerne, ved Hjælp af 5 Aars Ophold kan erhverve sig Valgret. Men det, som er Hovedsagen, er, at hvis dette Forslag vedtages, saa er Princippet: Indfødsret som Betingelse for Valgret, fastslaaet, saa staar man ikke længere frit, naar man om 10 Aar skal have hele Sagen til Revision. Det lægger jeg den allerstørste Vægt paa. Det mest afgørende for mig er imidlertid det, at vi, hvad jeg kan udtale med Bestemthed, ved at gaa videre end til det, som Folketinget har vedtaget, efter den nuværende Guvernørs Opfattelse vanskeliggøre og besværliggøre hans Arbejde for at forsone Modsætningen mellem de forskellige Elementer. I saa Henseende har jeg ganske bestemte, positive Udtalelser fra ham. Han ser med nogen Betænkelighed paa det Skridt, vi have gjort nede i Folketinget, og han vil se paa det med endnu større Betænkelighed, hvis vi nu gaa videre. Det forekommer mig, at naar vi have en Mand derovre, der har gjort et godt Arbejde, og paa hvem vi kunne stole, en Mand, som har Betingelser for at kunne samle Anseelse og Indfyldelse, saa at han kan føre Øerne fremad i en Retning, som vi kunne være tjente med, bør vi ogsaa i Hovedsagen støtte ham i hans Arbejde. Naar vi vide, at vi ved en Foranstaltning som denne, hvorved vi indføre noget nyt, efter hans Opfattelse ville besværliggøre